

Nr 376

Av herr **Bengtson** och herr **Andersson, Alvar**, *angående ett obligatoriskt ungdomssparande.*

Ett av de betydelsefullaste strävandena i vårt lands ekonomiska politik under senare år har varit att öka sparandet. Av särskild vikt är det att söka stimulera ungdomen till ökat sparande, detta framför allt ur ungdomens egen synpunkt. Flera åtgärder har också vidtagits i syfte att stimulera ungdomens sparintresse. Såsom exempel kan nämnas lönsparandet, sparbankernas tidigare tillämpade bostadssparande, olika för ungdomen särskilt anpassade försäkringsformer m. m. Ehuru de nu nämnda sparstimulerande åtgärderna otvivelaktigt haft en viss effekt, är det dock synnerligen önskvärt att ungdomssparandet ökas avsevärt. Med den goda arbetstillgång, som förefunnits under senare år, har ungdomarna relativt snabbt kommit upp i goda inkomster och i stället för att spara tillägnat sig en levnadsstandard, som senare knappast är möjlig att upprätthålla. Vid ingående av äktenskap och åtföljande familjebildning uppkommer en rad utgifter, såsom för inköp av möbler och bosättningsartiklar, hyrande av lägenhet, kostnader vid barns födelse o. s. v. I vissa fall, särskilt då barn väntas, måste hustrun sluta sitt förvärvsarbete, vilket avsevärt sänker inkomsten. Alla dessa omständigheter medför att ungdomar, som ingått äktenskap under sådana förutsättningar, får en jämfört med tiden före äktenskapets ingående betydligt sänkt standard. Det är sålunda synnerligen önskvärt, om dessa ungdomar kunde öka sitt sparande under den tid, då de har goda inkomster och inga försörjningsskyldigheter.

Tyvärr måste man dock konstatera, att ungdomens intresse för sparande inte motsvarar vad flertalet vid en senare tidpunkt i livet skulle ansett önskvärt. Flertalet människor skulle nog hysa tacksamhet för om de på något sätt bringats att spara mera under ungdomstiden. Ett obligatoriskt sparande skulle givetvis medföra en avsevärd effekt, men tveksamhet kan råda om lämpligheten att tillämpa tvång, även om åtgärden anses till ungdomens eget bästa. Ett obligatoriskt ungdomssparande bör dock inte helt avfärdas, utan förslaget är dock av så stort intresse, att det bör bli föremål för ytterligare överväganden. Vid utformandet av bestämmelserna för ett ungdomssparande torde de riktlinjer som skisserades i en av finansdepartementet år 1955 utsänd PM angående obligatoriskt sparande kunna utgöra utgångspunkten för utredning-

en angående ungdomssparandet, dock att sparandet endast bör avse ogifta ungdomar under 25 års ålder, som inte har försörjningsplikt.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning angående lämpligheten av ett obligatoriskt ungdomssparande.

Stockholm den 26 januari 1957

Torsten Bengtson

Alvar Andersson